रोषतो गुरुवाग्दण्डपारुष्यं विदुरुप्रताम्। ऊहो वितर्कः स्याद् व्याधिर्मनोवपुरवग्रहः॥ ३३॥ अनिबद्धप्रळापादिरुन्मादो मदनादिभिः। तत्त्वज्ञानादिना चेतः कषायोपरमः शमः ॥ ३४॥ कविभियोंजनीया वै भावाः काव्यादिके रसाः। विभाव्यते हि रत्यादिर्यत्र येन विभाव्यते ॥ ३५॥ विभावो नाम स द्वेधाऽऽलम्बनोद्दीपनात्मकः। रत्यादिभीववर्गोऽयं यमाजीन्योपजायते ॥ ३६॥ आलम्बनविभावोऽसौ नायकादिभवस्तथा। धीरोदात्तो धीरोद्धतः स्याद्धीरललितस्तथा ॥ ३७॥ धीरप्रशान्त इत्येवं चतुर्धा नायकः स्मृतः। अनुकूलो दक्षिणश्च राठो धृष्टः प्रवर्तितः ॥ ३८॥ पीठमदीं विदश्चैव विदूषक इति त्रयः। शुक्रारे नर्मसचिवा नायकस्यानुनायकाः॥ ३९॥ पीठमर्दः संवलकः श्रीमाँस्तद्देशजो विटः। विदूषको वैहसिकस्त्वष्ट नायकनायिकाः ॥ ४० ॥ स्वकीया परकीया च पुनर्भूरिति कौ(कै)शिकाः। सामान्या(हि)न पुनर्भूरित्याद्या वहुमेदतः॥ ४१॥ उद्दीपनविभावास्ते संस्कारैविविधैः स्मृतैः। आलम्बनविभावेषु भावानुदीपयन्ति ये ॥ ४२॥ चतुःपष्टिकला द्वेघा कर्माचैर्गीतकादिभिः। कुहकं स्मृतिरप्येषां प्रायो हासोपकारकः॥ ४३॥ आलम्बनविभावस्य भावैरुद्वुद्धसंस्कृतैः। मनोवाग्बुद्धिवपुषां स्मृतीच्छाद्वेषयत्नतः ॥ ४४ ॥ आरम्भ एव विदुषामनुभाव इति समृतः। स चानुभूयते चात्र भवत्युत निरुच्यते ॥ ४५ ॥ मनोज्यापारभूयिष्ठो मनआरम्भ उच्यते । द्विविधः पौरुषः स्त्रण ईहरो। ऽपि प्रसिद्धचति ॥ ४६॥ शोभा विलासो माधुर्य स्थैर्य गाम्भीर्यमेव च। ललितश्च तथौदार्यं तेजोऽष्टाविति पौरुषाः ॥ ४७ ॥ नीचनिन्दोत्तमस्पर्धा शौर्यं दाक्ष्यादिकारणम्। मनोधर्मे भवेच्छोभा शोभते भवनं यथा॥ ४८॥ भावो हावश्च हेला च शोभा कान्तिस्तथैव च। दीप्तिमाधुर्यशौर्ये च प्रागल्भ्यं स्यादुद्रारता ॥ ४९ ॥ स्थैर्य गम्भीरता स्त्रीणां विभावा द्वाद्शेरिताः। भावो विलासो हावः स्याद् भावः किंचिच हर्षजः ॥ ५०॥